

Между това други-тъ жени ся възвръщали въ града, ободрены отъ думы-тъ на Ангела; тыя вярѣли полегка и размышлявали за всичко онова, что чули; веднага самъ Господь Исусъ прѣдстанѣлъ прѣдъ нихъ. „Радуйтеся!“ казалъ Той. Тѣ ся уплашили и въ страха си нагнули при нозѣ-тъ Му и поклонили му ся. „Не бойте ся!“ говорилъ Спаситель на жены-тъ; „но идете, обадете на братие-то Ми. Нека идѣтъ въ Галилеѣ: тамо ще Мя видѣтъ.“

Това неизяснимо-умилително событіе е прѣдзнаменованіе, че ный подиръ смърть-тъ ще ся сберемъ съ любезны-тъ на сърдце-то ни. Марія и други-тъ жены, ученицы Христовы, были свидѣтельницы на смърть-тъ Му. Тѣ Го видѣли на кръста, видѣли прободенны-тъ Му ребра, изъ които истекла кръвь и вода, видѣли Го положена въ гроба; но пакъ тѣ видѣли Исуса Христа воскресша. Колко и да блистало прославленно-то тѣло Христово, но тѣ познали божественныя Му образъ, милостивыя Му гласъ — и сърдца-та имъ ся изпълнили съ найживъ и найсладкъ восторгъ.

Така нѣкога ще ся явятъ и намъ образы-тъ на любезны-тъ ни усопши прѣобразены, обповены съ новъ животъ. Ный ще познаемъ незабвенны-тъ имъ черты, ще познаемъ знаемый на сърдце-то ни гласъ. Вы, дѣца, които сте останали сирацы и които плачете на гробове-тъ на родители-тъ си, утѣшете ся съ мысль, че ще настане блаженный часъ, когато ще ся соедините съ нихъ! Раздѣла-та, койѣто причинява смърть-та, е кратковременна; но соединеніе-то подиръ смърть-тъ е вѣчно! И за да бѣде совершенна ваша-та радость, живѣйте така, каквото никакво обличеніе совѣсти да не помрачава блаженно-то соединеніе.
